

žavljeni. Na Poljskem delajo Rusi neprestano vojne priprave. — Turški sultan je baje zvedel, da je Bismark avstrijskim ministrom svetoval, naj vojakom iz Bosne ukažejo prodirati naprej v Makedonijo do Egejskega morja, do mesta Soluna. — Črnogorski knez je sultana poprosil, naj knezovega zeta Črnidžordževića namesto Alekopaše pošlje v Rumelijo pa sultan tega ni hotel. — Kolera je v Egiptu precej odnehala. — Za oškodovane pri potresu na laškem otoku Ischia nabrali so 2 milijona frankov. — Papež so dunajskemu nadškofu in sploh vsem našim škofom pisali, naj skrbijo za konservativne, katoliške novine ali „cajtinge“ ki bodo krepko pobijale laži in krive nauke liberalizma. — Zavaljo Tonkinga se Francozi še niso pogodili s Kitajci. Vendar je upanja, da ne pride do vojske.

Za poduk in kratek čas.

Cesar v št. Juriji na južnej železnici.

Malo pred 10. uro dopoldan, 11. julija so začeli pokati možnarji pri starem gradu Rifornskem, ter naznanjati, na tisuče zbranemu ljudstvu, da se bliža presvitli cesar meji šentjurske občine. Na Grobelnem je stal veliki slavolok z napisom: „Viribus unitis“. Hiše ob cesti so bile z maji, banderami in venci lepo okinčane. tudi najmanjša bajtica je oblekla belo praznično obleko. Pri vhodu v spodnji trg je stal drugi veliki slavolok, lepo okinčan z napisom:

„Naj vedno Tebi sije sreče žar,
Oj dobrotljivi mili naš vladar!“

Na obeh straneh ste stali veliki podobi: Avstrija in Stirija z dotičnimi grbi. Množina ljudstva je bila tik ceste zbrana, ter z burnimi živijo-klici pozdravljala svojega preljubljenega vladarja, koji se je počasi peljal skoz slavolok mimo Ripšlnove, Sešerskové in Kaučičeve hiše, katere so bile prekrasno okinčane, dalje okolo Štefanijskega vrta, kateri je bil z mnogimi banderami okinčan.

Vhod vrta je imel lepa gotiška vrata z napisom, in belgijskim in avstrijskim grbom. Ko se cesarski voz proti Velajevi hiši zasuče, se vidita na vsaki strani ceste velika obeliska, na levem je bil z bršljanom okinčani napis: „11. juli 1283“ na desnem z rožami obdani napis „11. juli 1883“. — V drevoredu, ki pelje od okr. ceste na kolodvor, je bil odločen prostor za šolsko mladino, koje se je sešlo okolo 600, t. j. domače 400 in Drameljske in Ponkovske okoli 200. Na eni strani so stali dečki, na drugi deklice, koje so imele vsaka lep šopek cvetljic v rokah.

Ko cesarski voz v drevored zakrene, se zaslišijo iz 600 otročjih prs navdušeni živijo-

klici, koji so se ponavljali, dokler Nj. Veličanstvo ni z voza stopilo. Na kolodvoru, kateri je bil krasno okinčan, so se zbrali župan s svojimi svetovalci in občinskimi zastopniki, gg. duhovniki iz domače in iz bližnjih far, vsi tržani in tržke gospe. Tudi so prišli župani in občinski zastopniki od Kalobja, Slivnice, Dramelj in Ponikve in se ve da velika množina ljudstva.

Požarna straža je skrbela za red. Ko cesar z voza stopi, ga pozdravi župan g. dr. G. Ipavic v slovenskem jeziku z besedami:

„Vaše Veličanstvo! Sijajen je bil 11. dan meseca julija 1283, ko je prebivalstvo vojvodine Štajerske po svojih poslancih blagosrčnemu sinu slavne Habsburške hiše prvokrat izreklo svojo vdanost in zvestobo. Veliko sijajniši pa je 11. dan meseca julija tekočega leta! Ne poslanci, ljudstvo samo vživa preveliko srečo, da se sme približati Vašemu Veličanstvu, da sme gledati obličje svojega presvitlega vladarja, da sme osobno izreči zahvalo za velike darove, posebno tiste, katere je mila očetova roka darovala ubogim po toči poškodovanim prebivalcem naše občine in sosednih krajev; da sme ljudstvo samo izraziti svojo vdanost najmilejšemu sinu slavne Habsburške rodovine in sme iz celega srca klicati: Bog živi — bog ohrani Vaše Veličanstvo in ves Habsburški rod!“

Njih Veličanstvo je prijazno poslušalo ta nagovor in ko je bil končan, se zahvali in reče da smemo zagotovljeni biti, da se bode prihodnjič večkrat na Št. Jur spomnil. — Na dalje reče Nj. Veličanstvo, da mu je znano, da smo imeli pretečeni 2 slabi letini, ter vpraša, kako je kaj letos? — Župan odgovori: Kruha bomo imeli: — Na to vpraša cesar: Kako se kaj kaže v goricah? — Župan odgovori, da je upati precej dobre trgatve. — Dalje vpraša cesar: „Imate tukaj obrtnijskih zavodov?“ Župan: Ne. teh nimamo! — Nj. Veličanstvo reče na dalje: „Vaš kraj je jako lep!“ Govorijo ljudi tukaj nemški? Župan odgovori: Le nekateri!

Sedaj še obrne se cesar h gospodu Nikol. Ripšlnu, tukajšnjemu zdravniku, kateri je imel vojno svetinjo na prsih, ter ga vpraša, kje da je pri vojakih služil? — G. Ripšl odgovori, da je v vojski 1859 na Laškem kot vojaški zdravnik služil. Na to vpraša cesar, če niso še drugi župani od sosednih občin tukaj navzoči? G. dr. Ipavic predstavlja župana Bukošeka iz Kostričnice. Cesar ga vpraša, če govori nemški? Župan pravi da ne.

Sedaj se obrne Nj. Veličanstvo h gg. duhovnikom in nagovori č. g. župnika Mastnjaka iz Slivnice, kje da je doma itd. Ravno tako č. g. župnika Kuneja iz Dobja, č. g. župnika Einsiedlerja iz Dramelj, č. g. župnika A. Krefta iz Kalobja in č. gg. kaplane iz Planine, Št. Roperta itd. St. Jurskega č. g. Andreja Podhostnika, koji je bil tudi z vojno svetinjo kin-

čan je vprašal: katerega leta ste služili pri vojaki? — Odgovori: 1866 na Laškem. Cesar vpraša na dalje: pri katerem polku? G. Andrej odgovorijo: Pri polku Nr. 47. Cesar vpraša na dalje: Pri katerem bataljonu? — G. Andrej rečejo da pri tretjem. Na to mu reče cesar: Pa ste še precej mladi!

Ko se je približal čas odhoda, hoče Njih Veličanstvo se podati v svoj voz, kateri je z dvornim vlakom na Št Jurskem kolodvoru čakal. Ko pa cesar zapazi dve vrsti belo oblečenih deklic, koje so bile do cesarskega voza nastavljene, stopi nazaj in se poda skoz vrsto srečnih deklic proti svojemu vozu. Preden v voz stopi, mu poda hčerka Št. Jurskega župana, gospodična Minka Ipavčeva prekrasen šopek lepih cvetljic z besedami: „Blagovolite Vaše Veličanstvo prejeti te cvetljice kot znamenje ljubezni, zvestobe in vdanosti mladine svojemu prevzvišenemu vladarju!“ Cesar prijazno sprejme šopek in vpraša gospodično, ali je v Št. Jurji doma? — Gospodična odgovori, da. Cesar vpraša na dalje: čegava hčerka da je? Gospodična reče, da je hčerka Št. Jurskega župana Dr. Ipavčeva. Na to se cesar prijazno nasmehljaje h županu obrne. Končno reče Nj. Veličanstvo dariteljci cvetljic: „Šopek je jako lep, hvaležen sem vam za nježni dar!

Sedaj se obrne cesar h svojim spremljevalcem in se poda v svoj voz ter se prikaže takoj pri velikem oknu in prijazno odzdravlja ljudstvu, koje ga z gromovitimi živijo klici spremlja, dokler se voz ne odpelje — le prehitro od nas! Reči pa moramo da so igrale v marsikterem očesu solze veselja, ki so veljale preljubljenemu našemu vladarju.

—č.—

Smešnica 37. Učitelj: Koliko je 20 menje 20? Učenec: nevem. Učitelj: nu, tega ne veš? Pomisli, ti bi imel dvajsetico v žepu in bi jo zgubil; kaj imaš potem v žepu? Učenec: luknjo!

—č.—

Razne stvari.

(Svitli cesar) so podarili čast tajnega svetovalca mil. knezoškofu, red železne krone 3. vrste, preč. g. proštu Modrinjaku, red Franc-Jožefov dr. Dominkušu, zlati križec s krono dekanu Centrihu in Rožancu, prof. Janežiču, dr. Ipavcu, poslanca Kukovcu, in srebrni križec s krono županu Dovniku v Krčevini pri Mariboru in nadučiteljema Tribniku in Borštniku.

(Slovenski župani) na Kranjskem odpravljajo občinske in zacestne tablice z nemškimi napisi in dajejo napravljati slovenske napise.

(Javno priznanje) in zahvalo izreka več sv. Andraševčev g. J. Krajncu, vračniku pri sv. Urbanu nad Ptujem, za srečno vračenje.

(Javna zahvala.) G. Fr. Hauptman, prof. v Gradcu, je šoli pri sv. Duhu vrh Luč podaril več knjig za bukvarnico, in zemljevidov (od Slov. Matice), za kar se blagemu prijatelju šolstva pristrčno zahvaljuje: K. Kotnik, učitelj.

(Vpisovanje učencev) na spodnjej gimnaziji v Ptuji bo 14. in 15. t. m.

(Vabilo.) Kat. pol. društvo v Slov. Gradcu ima nedeljo 16. t. m. ob 1/4. popoldne občini zbor pri g. Petru Bošnjari (Telečnik). Dnevni red: politični ogled, zmaga čez Turke 12. sept. 1683 pred Dunajem in pomen te zmage, razni predlogi društvenikov, volitev novega odbora. Vabljeni so društveniki in prijatelji.

(Železniško postajo) dobijo Hoče pri Mariboru. Razvanjski nemškutarji so hoteli, da bi jim Hočani nemško šolo plačevali, pa ni šlo.

(Občinska volitev) v Črešnovcah pri Slov. Bistrici bode v četrtek 22. t. m. in so vrli Slovenci tam prošeni naj odpravijo Migličevega župana in nemškutarja, ki se toliko ljudem zopet ponuja. Saj vsa ves dobro vé, da ne sodi za župana, ki je celo občino pred cesarjem osmešil in sploh ni sposoben.

(Spremembe v Lav. škofiji.) Prestavljeni so čč. gg. kaplani I. Purgaj v Prihovo, Nachtigal v Podstredo, Dekortl k sv. Križu pri Slatini, Škorijanec kot provizor v Reko; za kaplane pridejo čč. gg. Gaberc v Dramlje, Hribernik k sv. Jurju na južni železnici, Plešič v Središče, Grušovik v Ribnico, Klepač k sv. Hemi, Kukovič v Vitanje, Majcen v Rečico, Marzidošek v Leskovec, Raktelj v Mahrenberg, Zidanšek v Slov. Bistrico, Šalamon v Hoče.

Loterijne številke:

V Gradcu 7. septembra 1883:	53, 83, 21, 15, 81
Na Dunaji „ „	24, 90, 48, 77, 78
Temesvar „ „	63, 31, 34, 90, 45

Prihodnje srečkanje: 22. septembra 1883.

Siva krava ukradena

je od 3. do 4. t. m. po noči posestniku Franc Košarju v Slavatincah. Svetovati bi bilo, da se vsi kupci nebi puščali v hleve živine ogledovat in se le za prodajo namenjena živinčeta na dvorni prostor za ogled gonila; ker nekteri si le priliko za krasti ogledujejo in še kupiti ne mislijo. Poskusimo in bode menje kravje tatvine. Franc Košar, posestnik.

Trije vinogradi

z grozdem vred v Malečniku pri sv. Petru, v Rosbahu in v Kamci pri Mariboru se pod dobrimi pogoji prodajo.

Več pové vredništvo tega lista.

1-2